

ALMÁDINAK LENNI!

'41 nyarán apám evezés közben úgy udvarolt szépnevű édesanyámnak, hogy: *Alíz, magán egyetlen szép, a háta*. Aztán ittak egy kávét, a mólónál és boldogan éltek, míg meg nem haltak.

A családban Zotyomobilnak hívták és olajzöld oldalkocsija volt. 56'-nyarán ezzel zúgtunk „diba” ahogy apám emlegette. A zsírkenyérben roppant a zöldpaprika. Bácsik támaszkodtak a rég' elbontott sörözőnél. A sorompónál kavics ment a szandálomba.

Amikor '61 telén a vicinális kibukkant a Remetevölgyből, beajultunk a panorámától. Türelmetlen voltam, mert a jégre lépés előtt bementünk Pallosékhoz a Sallai utcába. Apám jól korizott, pedig igen öreg volt már. Lehetett úgy 44 éves. Megtanított nyitott kabáttal meglovagolni a szelet. Azt is tőle tudom, hogy óvatosan a repüléssel, mert visszafelé vág a szembeszél.

A Wurlitzer telebömbölte a délután csendjét. „Lédimadonna” szólt meg Gyöngyhajú lány ,aztán csilogofeketelemezeken litülricsárdénekelt A hetvenes évek elején gondunk nem lévén, szerelmesek voltunk és vártuk a koktélahajón a Rózsit meg a Bergendyéket. Egyszer bevert minket a vihar a Park utcába. Nyáron Budataván dolgoztam a vízműnél. Útáltak, mert azt hitték, hogy a Baba faterjának a spannja vagyok, pedig kevés voltam az öregnek.

Dixi '77 júliusában odahívta Katit, akivel tizenhat évig éltünk békében. Miklós is Almádiban fogant, így nem véletlen, hogy utóbb megcsinálta és kiadta a *Miért szép Almádi?* könyvet.

A nyolcvanas években terveztem ide néhány kisebb házat és csónaktárolót, mert a szociban rend volt és tulajdonszerzési korlátozás. Időnként vacsoráztunk a Rózsakertben.

Veszelitől először 87 július másodikán tanultam dolgokat. Lajos tanúja volt annak a metamorfózisomnak, aminek leképezett eredménye itt lóg a falakon.

A rendszerkonzerválás idején a Lenin úti könyvesbolt előtt mutogattam a képeket. Ott és akkor vettem észre, hogy festeni csak a hályogkovács biztonságával tudok, viszont rendelkezem valamivel, amire sokan kíváncsiak. Ettől a valamitől olyan a kép, amit - mondják – nem lehet összetéveszteni semmivel.

Laura számozását illetően Matyó. Amikor szüleit is ideköltöztettük, Berényben vettünk házat. Mi sem természetesebb, hogy nevelt lányom Fruzsina is a „kétannyelvűben” érettségizett.

Nem régen felhívtam Bohócot, mert egy márkafüggő pasi képéhez kellett volna valamilyen Merci alkatrész. De hát a Gyszi nyugdíjba ment.

És Bálint ma itt alszik az anyai nagymamánál, a Csendes utcában

Debreczeny Zoltán 2009 május 21.